

Full diocesà

31 de desembre del 2017

p5 – Recés d'Emmaús Homes

p8 – Acolliment dels divorciats (IV)

La Reina de la Pau

Demà, 1 de gener, comença un nou any i és la Jornada Mundial de la Pau, en què preguem per la pau en el món, en l'Església, en el nostre país i en les nostres famílies. El missatge del Sant Pare d'enguany ens convida a mirar i a pregar per la realitat dels migrants i refugiats.

Ara fa cent anys, Benet XV, com a agraïment pel final de la I Guerra Mundial, va encarregar a l'escultor romà Guido Galli que realitzés l'estàtua de Maria, Reina de la Pau, que avui es pot admirar a la basílica de Santa Maria la Major de Roma.

La Mare de Déu està col·locada sobre un tron de marbre policromat. Els ulls de la Verge miren cap avall, el seu esguard és trist i sever. Ella alça la mà esquerra cap amunt i sembla dir: «Prou! Ja mai més la guerra!»

La mà dreta sosté dolçament el Nen Jesús, que està dempeus. Ell espera un senyal de la Mare per a deixar caure una ram d'olivera que té a la petita mà dreta. Al peu del tron un colom amb les ales desplegadas observa aquest ram d'olivera, preparat per a emprendre el vol. A la base del tron, roses i lliris indiquen els fruits de la bellesa i renovació que només la pau divina pot donar.

Contemplant la imatge de Maria, Reina de la Pau, des de dins del cor, unim-nos al crit de tota la humanitat, implorant: Maria, Reina de la Pau, pregueu per nosaltres!

«Era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor»

Sagrada família / Cicle B

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tinguis pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats.

(3,3-7.14-17a)

Salm responsorial

Feliços els fidels del Senyor, que viuen seguint els seus camins (Salm127)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això esti-

meu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroní en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts. Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruïu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu, el Pare, una acció de gràcies. Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

(3,12-21)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor. I quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

(2,22-40)

Festes mòbils de l'any 2018

- Dimecres de Cendra: 14 de febrer
- Diumenge de Rams: 25 de març
- Pasqua de Resurrecció: 1 d'abril
- Ascensió del Senyor: 10 de maig
- Pasqua de Pentecosta: 20 de maig
- Corpus Christi: 3 de juny
- El Sagrat Cor de Jesús: 8 de juny
- L'Immaculat Cor de Maria: 9 de juny
- Primer diumenge d'Advent: 2 de desembre

«Si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho»

Com una sola família

Jean Hakolimana, prev.

Les lectures d'aquest diumenge dibuixen un mateix pla de salvació que es va desplegant, d'una generació a l'altra, de manera contínua i ininterrompuda. Així, des de la fe, contemplem la humanitat com una sola família el destí de la qual es juga per acumulació i no pas per segregació. El salm ho recalca amb aquestes paraules: *Recorda sempre l'aliança, la promesa feta per milers de generacions*. Segons la visió creient, hi ha una dimensió implícita, que és el del pla de Déu que acompanya la nostra història. Ambdues dimensions avancen en paral·lel des de sempre. Tanmateix, es donen moments puntuals en què es toquen; llavors el pla de Déu fa irrupció en el nostre temps de manera evident i perceptible. La Bíblia és un relat continu d'alguns d'aquests moments, des de la creació del món (inici del temps i de l'espai) fins a Jesucrist.

Tanmateix, la vinguda de Jesucrist té una nota diferent. En Jesucrist, els dos plans, el de Déu i el de la història, no es toquen de manera puntual, sinó permanent i definitiva. Per això des dels primers cristians fins a nosaltres confessem viure els últims temps, i així és. Aquí podem situar la força i el sentit de la confessió de Simeó: *Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau... Els meus ulls han vist el Salvador*. És la confessió d'algú que acaba de copsar el sentit profund de la història. Els cristians no sempre donem a la nostra confessió la transcendència que es mereix. Quan confessem la resurrecció i la vida eterna, en el fons estem afirmant que vivim la vida des d'una perspectiva radicalment diferent. Tant de bo tinguem la plena consciència que és així.

La imatge

Josep i Maria aconsegueixen el precepte i presenten l'Infant Jesús al temple. El Fill ha nascut per salvar dels pecats el seu poble, com havia anunciat l'àngel a Josep. Simeó i Anna viuen de l'esperança en el Déu que salva: esperen el Salvador. Els arriba en forma d'Infant i el mostren joiosos a tothom. Tots canten agraïts la benvolença divina; ja ens podem morir, diuen.

Presentació de Jesús al temple (1432-34).
Jaume Ferrer II

Lit. hores: Setmana I

1 dilluns

—Santa Maria, Mare de Déu

Nombres 6,22-27 / Salm 66 /
Gàlates 4,4-7 / Lluc 2,16-21

2 dimarts

—Sant Basili el Gran, bisbe i doctor
(c.329-†379)

—Sant Gregori Nazianzè, bisbe i doctor.
(c.329-†c.390)

1 Joan 2,22-28 / Salm 97 /
Joan 1,19-28

3 dimecres

—El Santíssim Nom de Jesús

—Santa Genoveva, verge (ss.III-IV)

—Sant Daniel màrtir (†168)

1 Joan 2,29-3,6 / Salm 97 /
Joan 1,29-34

4 dijous

—Beata Àngela de Foligno (†1309)

—Sant Rigobert, bisbe (†749)

—Sant Eugeni, màrtir

1 Joan 3,7-10 / Salm 97 / Joan 1,35-42

5 divendres

—Sant Telèsfor (†136)

—Sant Simeó, monjo (ss.IV-V)

—Santa Emilian, verge (s.VI)

1 Joan 3,11-21 / Salm 99 / Joan 1,43-51

6 dissabte

—Epifania del Senyor. Sants Gaspar,
Melcior i Baltasar

Is 60,1-6 / Salm 71 / Ef 3,2-3a.5-6 /
Mateu 2,1-12

7 El Baptisme del Senyor / Cicle B

—Sant Ramon de Penyafort, prevere

Is 42,1-4. 6-7 / Salm 28 / Fets
10,34-38 / Marc 1,7-11

Activitats solidàries de Càritas Parroquial de Berga amb motiu del Nadal

Montserrat Coll

Com cada any, pels volts de les festes nadalenques, Càritas Parroquial de Berga va organitzar diverses activitats solidàries amb motiu de la Campanya de Nadal, enguany amb el lema "Un Nadal amb cor".

Durant tot el dissabte 16 de desembre, Càritas va tenir una parada a la Plaça Sant Joan, on s'hi van poder adquirir llançons i també cors de ganxet que havien elaborat algunes voluntàries. Joves de grups parroquials i d'altres dels instituts van col·laborar com a voluntaris.

A la tarda hi va haver l'actuació de la Coral Xerics i ball country a càrrec dels Granger's del Berguedà. Els nens i nenes del casal + al mes, del grup parroquial Punt i Seguit, van regalar manualitats de Nadal i desitjaven un Bon Nadal a les persones que passejaven. Per combatre el fred, a més a més de ballar, es podia menjar xocolata desfeta ben calentona.

Càritas Parroquial de Berga agraeix la col·laboració de totes les persones que han ajudat, una vegada més, a ajudar a d'altres persones que viuen en situació de vulnerabilitat.

Celebracions amb infants a la parròquia de Navàs

Com cada any durant el temps d'Advent, a la Parròquia de la Sagrada Família de Navàs els infants -de la catequesi i també els altres- són especialment convidats a participar a les celebracions festives.

Enguany han estat presents a les misses dels diumenges d'Advent i també, com és costum, a la de la festa de la Puríssima, el dia 8 de desembre.

En aquesta festa, des de fa més de 50 anys, és tradició felicitar la Mare de Déu amb targetes on els nens i nenes hi escriuen o hi dibuixen els seus missatges. Aquestes targetes són enviades mitjançant els globus.

Després, al sortir de l'església, s'enlairen tots els globus perquè la nostra Mare pugui rebre, simbòlicament, tots els missatges i felicitacions. Informa: M. Coll

Recés d'Emmaús Homes: un recés de conversió

El cap de setmana del 15 al 17 de desembre va tenir lloc al Seminari de Solsona el recés d'Emmaús Homes amb una participació d'una vintena de persones de diferents llocs de la diòcesi i de fora, i un equip organitzador d'una vintena de servidors i el mossèn consiliari d'enguany, Mn. Lluís Ruiz.

El recés de homes és, a l'igual que el de dones, el quart que s'organitza a la nostra diòcesi i ens consta que altres diòcesis estan també interessades en dur-lo a terme. El recés va començar el divendres al vespre i va acabar amb una missa el diumenge a la tarda, on s'hi afegiren les famílies i amics

dels participants. L'eucaristia fou presidida pel bisbe Xavier juntament amb el consiliari i un mossèn participant.

Han estat uns dies on les conversions i l'amor de Déu han estat presents en mig de tots els participants. A través dels testimonis i de les dinàmiques han pogut sentir en el seu cor el perdó, la misericòrdia i la joia de ser fills de Déu.

Tant de bo aquests homes, i també les dones que van fer el recés fa unes setmanes, hagin descobert què els hi demana el Senyor i sàpiguen seguir el seu camí.

Els Pastorets de l'Ametlla de Merola

"Els crits de Guerra ressonen en el més profund dels abismes. Les profecies dels savis s'estan complint..." així comença la història dels Pastorets de l'Ametlla de Merola.

L'Ametlla de Merola escenifica aquests dies els seus tradicionals pastorets "La Flor de Nadal" de Francesc d'Assís Picas, amb música de Josep Conangla i Direcció Musical i Arranjaments de Carles Cases.

Els Pastorets de l'Ametlla de Merola, organitzats per l'Associació Cultural Esplai, van ser reconeguts amb la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya l'any 2007. Els dies de representacions que encara queden són: el 7, 14 i 21 de gener de 2018, a les 5 de la tarda. Informació al tel. 686 278 836.

Venda d'entrades: www.ametllademerola.cat

Els Pastorets, una de les tradicions més estimades

Redacció

Qui de nosaltres no ha anat mai als Pastorets? Hi ha qui hi ha portat els néts, altres hi han anat acompanyats amb els pares o amb els fills, amb els cosins i els oncles. Anar a Pastorets alguna tarda d'aquestes festes ha esdevingut una de les nostres tradicions més estimades.

Els orígens del gènere dels Pastorets els trobem en els drames religiosos medievals, cantats primer en llatí, que es representaven dins els oficis de la vigília de Nadal, coneguts com a *officium pastorum* (ofici dels pastors), els quals eren interpretats pels fidels. Documentats arreu d'Europa a partir del segle XI, no serà fins al segle XV

que trobem els primers textos de Pastorets en català.

En general, l'argument dels Pastorets, centrat en el viatge que fan dos pastors per anar a veure el nen Jesús, es construeix a partir de tres històries: la primera, les esposalles de Josep i Maria, la parella en cerca de posada i el naixement; la segona, la lluita entre àngels i dimonis; i la tercera, centrada en els pastors, de caràcter còmic i costumista. Els personatges d'en Folch i Torres com en Lluquet i en Rovelló —o bé en Garrofa i en Pallanga d'en Pitarra—, Satanàs i Lluçifer formen ja part de la nostra memòria col·lectiva.

Intencions del Sant Pare per al 2018

Gener: Pel respecte a la fe cristiana i a les minories religioses a l'Àsia.

Febrer: Perquè aquells que tenen un poder material, polític o espiritual no caiguin en la corrupció.

Març: Perquè tota l'Església reconegui la urgència de la formació.

Abril: Pels responsables de l'economia, perquè lluitin contra l'exclusió.

Maig: Perquè els laics compleixin la seva missió específica en el món actual.

Juny: Perquè les xarxes socials afavoreixin la solidaritat i el respecte.

Juliol: Pels sacerdots cansats i sols en el seu treball pastoral.

Agost: Per la protecció de la família, gran tresor de la humanitat.

Setembre: Pels joves africans, pel seu accés a l'educació i al treball.

Octubre: Perquè els religiosos despertin el seu fervor missioner i siguin presents entre els qui sofreixen.

Novembre: Perquè el diàleg prevalgui sempre sobre les armes.

Desembre: Perquè els evangelitzadors trobin un llenguatge adequat per a la transmissió de la fe.

La nit més llarga i fosca dels cristians russos

Centenari de la Revolució Russa (I) - Norbert Miracle i Figuerola, prev.

Acaba l'any 2017 i, amb ell, el centenari d'un dels grans esdeveniments de la història del nostre món, del qual, encara avui, l'ordre polític europeu i mundial viu les conseqüències: la Revolució d'Octubre de 1917. Els historiadors coincideixen a assenyalar el 7 de novembre de 1917 com la data simbòlica de la «revolució d'octubre», que va suposar la desaparició de Rússia i la naixença d'un nou estat, la Unió Soviètica. Per a l'Església, especialment l'ortodoxa, però també la catòlica i per a tots els creients va començar un període de persecució com mai no havia conegut abans, «una nit molt llarga i molt fosca», com va profetitzar el patriarca de Moscou, Tikhon.

Els orígens de la Revolució hem de cercar-los en el mes de gener de 1905, quan una pacífica marxa de protesta a Sant Petersburg, formada per més de 140.000 persones de famílies obreres i camperoles portant icones, estendards religiosos i retrats del tsar, i encapçalada per un prevere ortodox, Georgij Gapon, que només volia fer arribar a Nicolau II la seva queixa per la situació que vivien, va ser reprimida violentament per l'exèrcit davant mateix del Palau d'Hivern i va destruir la imatge del tsar Nicolau com la del «bon pare» dels russos, de qui esperaven ajut davant la situació de pobresa.

Aquell dia serà recordat per la història com el «Diumenge Sagnant» i, juntament amb l'alçament del cuirassat «Potemkin» a Odessa el juny següent, inicia la «petita revolu-

ció», que culminarà amb la «gran revolució» de 1917. Sorprenentment, el Sant Sínode va emetre un dur missatge no contra la massacre que havia causat més d'un miler de morts, sinó contra la manifestació i especialment contra el pare Gapon, a qui qualificà com a «criminal instigador de la gent senzilla i treballadora».

De 1905 a 1917 els esdeveniments se succeeixen: quatre intents d'instaurar un parlament (Duma) que el tsar dissol; terrorisme i assassinats de tota mena fins i tot del primer ministre, Stolypin; vagues i revoltes; aparició dels grups polítics; inici de la Primera Guerra Mundial amb constants derrotes de l'exèrcit rus i morts de milers de soldats; la tenebrosa figura del «pseudo-clergue» Rasputin que controla la voluntat de la família imperial i perjudica enormement la imatge de l'Església...

Entre 1905 i 1917
una sèrie de fets
prepararen la
revolució

Acolliment dels divorciats (IV)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest acompanyament pastoral a favor dels divorciats en nova unió civil portarà a parlar del “fracàs matrimonial”, dels sofriments, del “refer la vida”, etc... És possible que emergeixi la crisi de la nova relació, el reconeixement de l'egocentrisme i les infidelitats que han fet fracassar sempre les relacions. Els pastors, si les condicions ho permeten, no han de deixar de lluitar mai per refer la vida conjugal canònica.

Si, però, la nova relació civil és estable, amb fills, si el matrimoni mai va funcionar, és possible descobrir indicis de possible nul·litat matrimonial. Massa sovint, el matrimoni canònic es va contreure en un temps d'immaduresa i l'experiència adquirida ha ensenyat realment que vol dir estimar. La nova unió reuneix més perfectament els elements propis del matrimoni que el que fou contret sacramentalment. Molt més sovint del que pensem els matrimonis fracassats mai van existir, és a dir, són nuls. De fet, el gran creixement de nul·litats canòniques del nostre tribunal eclesiàstic s'explica perquè l'evangelització ha apropiat allunyats en situació “imperfecta” que han començat un acompanyament com el que proposa el Papa.

La nul·litat canònica no és un “divorci”, no és cosa de rics i famosos, és la recerca de la veritat per arribar a viure a ple la vida cristiana, és descobrir que mai he estat casat i precisament per això “allò” no va funcionar.

Enmig d'aquest acompanyament, és possible que aparegui un gran desig d'accedir als sacraments. Des de fa anys, la doctrina afirma que els batejats divorciats i units civilment en nova unió que no poden separar-se per causa dels fills nascuts d'aquesta unió, si viuen en continència sexual, poden accedir al sacrament de la confessió i de l'eucaristia.

Malgrat moltes persones consideren impossible aquest camí, aquelles parelles que han rebut el do de la conversió poden rebre aquesta gràcia de viure com a germans tot i estimar-se com a esposos. Més fàcil és que es produeixi si han descobert subjectivament la nul·litat del matrimoni canònic, estan en procés de declaració de nul·litat i en espera confiada de celebrar el matrimoni en veritat.

No deixa de ser un camí penitencial per a aquells que reconeixen que no han fet prou bé les coses fins ara. A més, no és un camí exempt de misericòrdia i de comprensió per als que, volent-lo de veritat, a voltes puguin defallir en el seu propòsit. Animo els pastors a no deixar de fer aquesta proposta quan reconeixin gràcies espirituals per a comprendre-la i gran desig de reconciliar-se amb Déu i de rebre l'eucaristia.

Animo els pastors a no deixar de fer aquesta proposta quan reconeixin gràcies espirituals

No ens estranyem, doncs, si una persona que conviu amb algú que no és el seu marit o la seva muller i que fins ara no combregava, comenci a fer-ho. Com diu el Papa: “els pastors, que proposen als fidels l'ideal ple de l'Evangelí i la doctrina de l'Església, han d'ajudar-los també a assumir la lògica de la compassió amb els fràgils i a evitar persecucions o judicis massa durs o impacients” (AL 308). Confiem en els pastors que, fidels a Amoris Laetitia, renunciïn “a buscar aquests coberts personals o comunitaris que ens permeten mantenir-nos a distància del nus de la tempesta humana” i entren “en contacte amb l'existència concreta dels altres” per ajudar-los a viure en veritat pas a pas (AL 308).

